

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 1050

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 11 decembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
183. — Hotărâre privind bugetul Senatului României pe anul 2019.....	2–6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 682 din 6 noiembrie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	7–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
950. — Hotărâre pentru aprobarea cuantumului și a plății cotizației anuale de participare a României la Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat, pentru anul financiar 1 iulie 2018—30 iunie 2019	11
952. — Hotărâre privind aprobarea bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2019.....	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.780. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea unor măsuri suplimentare de securitate pentru zborurile charter directe spre România, cu originea pe unele aeroporturi din state terțe	13–15
5.611. — Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.552/2017 privind componența Consiliului de etică și management universitar	15

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind bugetul Senatului României pe anul 2019**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (1) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 35 alin. (1) lit. j) și ale art. 213 alin. (1) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Bugetul Senatului României pe anul 2019, finanțat din resurse de la bugetul de stat, se stabilește la suma de 241.648 mii lei, din care:

a) cheltuieli curente	231.803 mii lei
din care:	
— cheltuieli de personal	170.090 mii lei
— bunuri și servicii	37.809 mii lei
— transferuri între unități ale administrației publice	8.910 mii lei
— alte transferuri	14 mii lei
— alte cheltuieli	300 mii lei
— asistență socială	14.680 mii lei
b) cheltuieli de capital	9.845 mii lei

(2) În bugetul Senatului României sunt prevăzute pentru anul 2019 sume pentru efectuarea de plăți necesare acțiunilor ce se vor desfășura în perioada exercitării de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene în anul 2019, în sumă totală de 16.200 mii lei, din care 1.415 mii lei la titlul 10 „Cheltuieli de personal”, 10.985 mii lei la titlul 20 „Bunuri și servicii” și 3.800 mii lei la titlul 71 „Active nefinanciare”.

(3) Detalierea bugetului pe anul 2019, pe structura clasificăției bugetului de stat, se prezintă în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Bugetul de venituri și cheltuieli pentru activități finanțate integral din venituri proprii desfășurate pe lângă Senatul României cuprinde, la venituri, suma de 700 mii lei, iar la cheltuieli, suma de 700 mii lei.

(2) Veniturile realizate de Senatul României vor fi reținute integral de către acesta pentru acoperirea unor cheltuieli curente și de capital aferente activităților finanțate din venituri proprii, organizate cu aprobarea Biroului permanent. Eventualele disponibilități înregistrate la sfârșitul anului se vor reporta în anul următor, pentru a fi cheltuite cu aceleași destinații. Biroul permanent al Senatului poate aproba utilizarea încasărilor și pentru alte destinații, în condițiile legii.

(3) Cheltuielile prevăzute în bugetul activităților finanțate din venituri proprii pot fi depășite numai în cazul obținerii unor venituri suplimentare.

(4) Detalierea bugetului de venituri și cheltuieli pentru activități finanțate integral din venituri proprii al Senatului României pe anul 2019, pe structura clasificăției bugetului de stat, se prezintă în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Bugetul Senatului, adoptat prin prezenta hotărâre, va fi transmis Ministerului Finanțelor Publice și inclus în proiectul bugetului de stat pe anul 2019.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 10 decembrie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

SENATUL ROMÂNIEI

BUGETUL PE ANUL 2019
(sume alocate din bugetul de stat)

— mii lei —

DENUMIREA INDICATORILOR	COD	BUGET 2019
A	B	1
CHELTUIELI -TOTAL - (I+II)	50.01	241.648
CHELTUIELI CURENTE -TOTAL (1+1*)	50.01.01	231.803
I. CHELTUIELI -TOTAL- (1+2)	51.01	226.968
1.CHELTUIELI CURENTE (A+B+C+D+E)	51.01.01	217.123
A. CHELTUIELI DE PERSONAL	10	170.090
Cheltuieli salariale în bani, din care:	10.01	166.122
- Salarii de bază	10.01.01	102.584
- Sporuri pentru condiții de muncă	10.01.05	6.093
- Alte sporuri	10.01.06	185
- Fond de premii	10.01.08	0
- Indemnizația de vacanță	10.01.09	0
- Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	10.01.12	114
- Drepturi de delegare	10.01.13	50.376
- Indemnizația de hrană	10.01.17	0
- Alte drepturi salariale în bani	10.01.30	6.770
Cheltuieli salariale în natură	10.02	1.163
- Locuința de serviciu folosită de salariat	10.02.04	120
- Vouchere de vacanță	10.02.06	1.043
Contribuții	10.03	2.805
- Contribuția asiguratorie pentru muncă	10.03.07	2.805
B. BUNURI ȘI SERVICII	20	37.809
Bunuri și servicii	20.01	7.010
- Furnituri de birou	20.01.01	280
- Materiale pentru curățenie	20.01.02	320
- Încălzit, iluminat și forță motrică	20.01.03	2.000
- Apă, canal și salubritate	20.01.04	480
- Carburanți și lubrifianți	20.01.05	2.000
- Piese de schimb	20.01.06	250
- Transport	20.01.07	270
- Poștă, telecom.,radio,Tv, Internet	20.01.08	160
- Materiale și prestări servicii cu caracter funcțional	20.01.09	900
- Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	20.01.30	350

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

A	B	1
Reparații curente	20.02	900
Bunuri de natura obiectelor de inventar	20.05	350
- Alte obiecte de inventar	20.05.30	350
Deplasări, detașări, transferări	20.06	13.185
- Deplasări interne, detașări, transferări	20.06.01	11.000
- Deplasări în străinătate	20.06.02	2.185
Cărți, publicații și materiale documentare	20.11	440
Consultanță și expertiză	20.12	0
Pregătire profesională	20.13	10
Protecția muncii	20.14	95
Alte cheltuieli	20.30	15.819
- Protocol și reprezentare	20.30.02	14.359
- Prime de asigurare non-viață	20.30.03	1.150
- Fondul Președintelui	20.30.07	200
- Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	20.30.30	110
C. TRANSFERURI ÎNTRE UNITĂȚI ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE	51	8.910
Transferuri curente	51.01	8.910
- Transferuri către instituții publice	51.01.01	8.910
D. ALTE TRANSFERURI	55	14
Transferuri curente în străinătate	55.02	14
- Contribuții și cotizații la organisme internaționale	55.02.01	14
E. ALTE CHELTUIELI	59	300
Despăgubiri civile	59.17	50
Sume aferente persoanelor cu handicap	59.40	250
2. CHELTUIELI DE CAPITAL	70	9.845
ACTIVE NEFINANCIARE	71	9.845
Active fixe	71.01	8.845
- Construcții	71.01.01	3.445
- Mașini, echipamente și mijloace de transport	71.01.02	3.100
- Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	71.01.03	0
- Alte active fixe	71.01.30	2.300
Reparații capitale aferente activelor fixe	71.03	1.000
II. ASIGURĂRI ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ	68.01	14.680
1*. CHELTUIELI CURENTE	01	14.680
ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57	14.680
Ajutoare sociale	57.02	0

A	B	1
- Ajutoare sociale în numerar	57.02.01	0
Indemnizații pentru foști demnitari ai statului	57.03	14.680
Cod capitol	Denumire capitol	Număr de posturi în anul 2019
51.01	AUTORITĂȚI PUBLICE	880
	DIN CARE SENATORI	136

ANEXA Nr. 2*)

SENATUL

BUGETUL PE ANUL 2019
(sume alocate pentru activități finanțate integral din venituri proprii)

— mii lei —

DENUMIREA INDICATORILOR	COD	BUGET 2019
A	B	1
VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	0001.10	700
I. VENITURI CURENTE	0002.10	700
C. VENITURI NEFISCALE	2900.10	700
C2. VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	3300.10	700
VENITURI DIN PRESTĂRI DE SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	3310	700
Venituri din prestări servicii	3310.08	698
Alte venituri din prestări de servicii și alte activități	3310.50	2
VENITURI PROPRII -TOTAL CHELTUIELI	5010	700

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

A	B	1
CHELTUIELI CURENTE	5010.01	690
CHELTUIELI DE PERSONAL	10	473
Cheltuieli salariale în bani, din care:	10.01	458
- Salarii de bază	10.01.01	375
- Sporuri pentru condiții de muncă	10.01.05	57
- Fond de premii	10.01.08	0
- Indemnizația de vacanță	10.01.09	0
- Indemnizația de hrană	10.01.17	0
- Alte drepturi salariale în bani	10.01.30	26
Cheltuieli salariale în natură, din care:	10.02	6
- Vouchere de vacanță	10.02.06	6
Contribuții	10.03	9
- Contribuția asiguratorie pentru muncă	10.03.07	9
BUNURI ȘI SERVICII	20	215
Bunuri și servicii	20.01	109
- Furnituri de birou	20.01.01	1
- Materiale pentru curățenie	20.01.02	1
- Încălzit, iluminat și forță motrică	20.01.03	100
- Apă, canal și salubritate	20.01.04	4
- Materiale și prestări servicii cu caracter funcțional	20.01.09	2
- Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	20.01.30	1
Bunuri de natura obiectelor de inventar	20.05	2
- Alte obiecte de inventar	20.05.30	2
Deplasări, detașări, transferări	20.06	2
Deplasări interne, detașări, transferări	20.06.01	2
Protecția muncii	20.14	1
Alte cheltuieli	20.30	101
- Protocol și reprezentare	20.30.02	1
- Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	20.30.30	100
ALTE CHELTUIELI	59	2
- Sume aferente persoanelor cu handicap	59.40	2
CHELTUIELI DE CAPITAL	70	10
ACTIVE NEFINANCIARE	71	10
Active fixe	71.01	10
- Mașini, echipamente și mijloace de transport	71.01.02	10

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 682**

din 6 noiembrie 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.349 din 2 august 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.225A/2018.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate** se susține că, prin conținutul normativ, legea dedusă controlului de constituționalitate încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție. Se arată, în esență, că dispozițiile criticate instituie un paralelism legislativ, fiind în contradicție cu prevederile cuprinse în art. 11 din Legea nr. 176/2010, ceea ce este contrar art. 1 alin. (5) din Constituție, în dimensiunea referitoare la calitatea legii. Așadar, în cuprinsul aceluiași act normativ se regăsesc două dispoziții contradictorii cu privire la momentul până la care Agenția Națională de Integritate poate evalua diferențele semnificative de avere, existența unor conflicte de interese sau a unor stări de incompatibilitate. Mai mult, art. 25 alin. (5), nou-introdus prin legea criticată, conduce la imposibilitatea Agenției Naționale de Integritate — instituție cu competență unică în materia evaluării declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite sau existente în perioada exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și cea de evaluare a conflictelor de interese și a incompatibilităților, urmată de confirmarea/infirmarea instanțelor de judecată — să mai evalueze și să sancționeze nerespectarea regimului juridic al incompatibilităților și al conflictelor de interese.

4. În acest context, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale cu privire la ceea ce presupune conceptul statului de drept consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție (a se vedea Decizia nr. 582 din 2 iulie 2016), precum și cu privire la importanța și necesitatea reglementărilor în materia combaterii corupției și promovării integrității în sectorul public, reglementări ce reprezintă răspunsul societății românești și o componentă de bază a dialogului României cu partenerii europeni în cadrul procesului de evaluare a modului de îndeplinire a obligațiilor asumate de aceasta ca stat membru al Uniunii Europene (a se vedea Decizia nr. 1.412 din 16 decembrie 2008 și Decizia nr. 1.082 din 8 septembrie 2009), se apreciază că scopul inițial urmărit de către legiuitor — respectiv acela de a asigura integritatea persoanelor aflate în exercitarea demnităților sau funcțiilor publice — este puternic afectat prin modificarea

legislativă preconizată, care lipsește de eficiență lupta împotriva corupției și afectează cadrul legislativ în materie de integritate.

5. De asemenea, modificările propuse nu sunt însoțite de dispoziții care să înlăture confuzia în raport cu legea aplicabilă în materia procedurii de constatare a stărilor de incompatibilitate ori a conflictului de interese în cazul persoanelor care exercită funcții sau demnități publice și creează premisele pentru lipsirea de finalitate a procedurii reglementate în cuprinsul Legii nr. 144/2007.

6. Prin prisma acestor considerente se apreciază că dispozițiile legii supuse controlului de constituționalitate contravin principiului statului de drept consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție, afectând în mod direct activitatea de prevenire și sancționare a averilor nejustificate, a conflictelor de interese sau a incompatibilităților.

7. Totodată, soluția legislativă nou-introdusă, care prevede că „faptele (...) se prescriu în termen de 3 ani de la data săvârșirii lor”, este lipsită de claritate și precizie, fiind contrară art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât conduce la concluzia că faptele se prescriu, când, în realitate, norma ar trebui să explicitizeze că este vizată prescripția răspunderii; nu este clară nici natura juridică a acestui termen de 3 ani și nici nu este clar dacă noul alineat introdus se referă și la prescripția răspunderii penale în situația în care faptele ce determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, având în vedere conținutul normativ al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 176/2010. Într-o atare situație, dispozițiile criticate sunt și mai neclare, suprapunându-se cu dispozițiile art. 154 alin. (2) din Codul penal, care reglementează prescripția răspunderii penale. În schimb, dacă legiuitorul nu a intenționat reglementarea unui termen al răspunderii pentru încălcarea dispozițiilor referitoare la conflictele de interese sau incompatibilități, cu privire la momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție de 3 ani, respectiv „de la data săvârșirii” faptelor ce determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate, norma este imprevizibilă sub cel puțin două aspecte. În primul rând, prin raportare la cadrul general în materie, și anume dispozițiile art. 2.517 din Codul civil, se arată că, potrivit regimului general, prescripția ar trebui să înceapă să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui, în conformitate cu art. 2.523 din același act normativ. De altfel, neclaritatea vizează incidența regimului general al prescripției extinctive în ansamblul său, așa cum acesta este reglementat în cartea a VI-a „despre prescripția extinctivă, decădere și calculul termenelor” din Codul civil, aspect deosebit de important de lămurit, mai ales din perspectiva identificării actului întrerupător al acestui termen de prescripție. În al doilea rând, se arată că, întrucât starea de incompatibilitate presupune o faptă continuă, în sensul că starea de incompatibilitate durează până la data încetării de drept a mandatului în care persoana în cauză a exercitat o funcție sau o demnitate publică, noțiunea „data săvârșirii” este neclară, cu consecința aplicării textului într-un mod neunitar în practică, aspect contrar art. 1 alin. (5) din Constituție.

8. În final, se face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 456 din 4 iulie 2018, aflată în fază de redactare la data formulării prezentei obiecții, dar prin care, potrivit comunicatului

de presă, s-a admis obiecția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile articolului unic pct. 5 din Legea pentru modificarea Legii nr. 161/2013 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, dispoziții parțial similare cu cele criticate în prezenta cauză, sunt neconstituționale. Astfel, atât situația în care Curtea Constituțională a declarat neconstituționale respectivele dispoziții pentru faptul că se referă la prescrierea faptelor ce determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate, cât și cea în care din modul de formulare a textului nu este clară incidența regimului general al prescripției reglementat de art. 2.517 din Codul civil sunt aplicabile și în acest caz, prin raportare la conținutul normelor supuse controlului de constituționalitate, aducându-se atingere art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și comunica punctele lor de vedere.

10. **Președintele Camerei Deputaților**, în punctul său de vedere, apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată, astfel încât solicită respingerea acesteia. În acest sens se arată că statul de drept constituie, în epoca contemporană, o problemă de mare importanță teoretică și practică, fiindu-i circumscrise multiple valențe. În România, statul de drept este organizat, potrivit Legii fundamentale, în baza principiului separației și echilibrului puterilor, în cadrul democrației constituționale, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, iar drepturile și libertățile cetățenilor sunt garantate. Astfel, se observă că, în viziunea autorului sesizării, Parlamentul, deși are calitatea de unică „*autoritate legiuitoare a țării*”, nu își poate îndeplini rolul consacrat constituțional, unul dintre atribuțiile acestuia constând în modificarea sau completarea unor dispoziții normative. Din această perspectivă, prevederile în vigoare ar deveni imuabile, ceea ce este inadmisibil, cu atât mai mult într-o societate în schimbare.

11. Principiul legalității, care reiese din interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, impune regula potrivit căreia normele juridice adoptate de Parlament să fie precise, clare și previzibile. În acest context, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat, conducând la caracterul de *lex certa* al normei (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010 sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012).

12. Se precizează că autorul prezentei sesizări încearcă să inducă instanței constituționale ideea că natura juridică a termenului de prescripție introdus prin legea criticată ar fi neclară, aspect ce nu poate fi reținut, întrucât reiese cu claritate că faptele supuse termenului de prescripție de 3 ani sunt abateri disciplinare. Aceste fapte sunt reglementate în art. 25 din Legea nr. 176/2010. Abaterile disciplinare sunt definite în art. 247 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. De asemenea, Codul muncii prevede în art. 278 alin. (1) că „*dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile*”. În acest context se arată că trebuie observat faptul că legea criticată vizează, în mod exclusiv, materia extrapenală a conflictului de interese, neavând nicio incidență asupra hotărârilor judecătorești pronunțate în materie penală cu privire la săvârșirea infracțiunii de conflict de interese. De aceea nu poate fi reținută opinia autorului sesizării că dispozițiile legii criticate se suprapun dispozițiilor art. 154 alin. (2) din Codul penal, deoarece reiese cu claritate că termenului de prescripție nou-introdus îi sunt aplicabile

dispozițiile Codului civil, cu toate că acest lucru nu este prevăzut în mod expres în lege. Spre exemplu, și în Codul muncii sau în Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt prevăzute termene de prescripție pentru abaterile disciplinare săvârșite de salariați sau magistrați, fără a fi specificată în mod expres natura juridică a acestora.

13. Cu privire la susținerea faptului că art. 25 alin. (5) nu este în concordanță cu art. 11 din Legea nr. 176/2010, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, se arată că aceasta nu are competența de a se pronunța asupra corelărilor legislative (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 190 din 12 februarie 2009). Totodată, se precizează faptul că norma în cauză nu este lipsită de claritate, precizie și predictibilitate, Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative fiind respectată în procesul legislativ. În acest context se arată că această critică nu poate fi reținută având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 733 din 10 iulie 2012, prin care instanța de contencios constituțional s-a pronunțat asupra aspectelor privitoare la lipsa de claritate și previzibilitate în sensul că acestea „*nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci vizează în fapt probleme de aplicare a legii*”, aceste dispoziții neintrând în sfera de competență a Curții Constituționale, ci în competența exclusivă a Parlamentului de a interveni pe calea unor modificări, completări sau abrogări, pentru a asigura ordinea juridică necesară.

14. Se menționează că susținerea potrivit căreia legea criticată conține dispoziții contradictorii nu poate fi reținută întrucât din simpla citire și interpretare a acestor două articole se poate constata că acestea sunt în concordanță, Agenția Națională de Integritate putând verifica existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate în termen de 3 ani de la săvârșirea faptei, dar nu mai târziu de 3 ani de la încetarea funcțiilor ori demnităților publice. De asemenea, din coroborarea celor două articole reiese cu claritate faptul că Agenția Națională de Integritate poate constata în raportul de evaluare întocmit că faptele cu privire la care s-a efectuat verificarea sunt prescrise. Mai mult, se observă că art. 325 alin. (5) statorește termenul de prescripție, în timp ce art. 11 și următoarele din Legea nr. 176/2010 reglementează reguli de procedură aferente activității Agenției Naționale de Integritate, în concordanță cu denumirea titlului II al legii.

15. În ceea ce privește opinia conform căreia noțiunea „*data săvârșirii faptei*” este neclară, aceasta nu este întemeiată deoarece legea poate să reglementeze doar regimul general de curgere al termenului de prescripție, stabilirea în concret, de la caz la caz, a datei împlinirii termenului făcându-se de către organele abilitate în acest sens. Astfel, legea stabilește data la care se împlinește termenul de prescripție („*data săvârșirii faptei*”), iar organele abilitate stabilesc data exactă la care a fost săvârșită fapta, în funcție de natura acesteia, de modalitatea de comitere și de alte criterii necesare.

16. Totodată, se observă că nici celelalte aprecieri cuprinse în sesizarea de neconstituționalitate nu au relevanță pentru soluționarea acesteia, iar susținerile privind înțelegerea conținutului normelor juridice criticate prin corelare cu alte dispoziții legale vizează interpretarea și aplicarea legilor în cauzele deduse judecătii, operațiuni care excedează controlului de constituționalitate.

17. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au transmis punctele de vedere.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul sesizării de neconstituționalitate** îl constituie prevederile Legii pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, care au următorul cuprins:

„*Articol unic. — La articolul 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:*

«(5) *Faptele săvârșite de persoanele aflate în exercitarea demnităților publice sau funcțiilor publice ce determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate se prescriu în termen de 3 ani de la data săvârșirii lor.»*»

20. În susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) care consacră faptul că România este stat de drept și ale art. 1 alin. (5) în componența privind calitatea legii.

21. **Cu titlu preliminar**, analizând admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate, sub aspectul obiectului și al titularului sesizării, Curtea constată că sesizarea care formează obiectul prezentului dosar îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, atât sub aspectul obiectului său, fiind vorba de o lege adoptată de Parlament și încă nepromulgată, cât și sub aspectul titularului dreptului de sesizare, aceasta fiind formulată de Președintele României. De asemenea, în privința termenului în care poate fi formulată obiecția de neconstituționalitate, Curtea observă că sunt respectate exigențele stabilite prin Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018.

22. **Examinând obiecția de neconstituționalitate**, Curtea observă că Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, reglementează proceduri de asigurare a integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice. Astfel, legea cuprinde, pe lângă titlul I — *Obligații de integritate și transparență în exercitarea funcțiilor și demnităților publice*, și titlul II — *Proceduri de asigurare a integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice*, iar la capitolul I prevede *Procedurile în fața Agenției Naționale de Integritate*.

23. Agenția Națională de Integritate desfășoară o activitate administrativă de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege. Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci realizează evaluări care se concretizează în rapoarte cu privire la faptele ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012, Decizia nr. 210 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 18 iunie 2013, Decizia nr. 311 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 1 august 2013, Decizia nr. 316 din 18 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 20 august 2013, Decizia nr. 515 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 65 din 27 ianuarie 2014, Decizia nr. 555 din 17 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 25 februarie 2014, și Decizia nr. 69 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 25 aprilie 2014).

24. În ceea ce privește critica raportată la art. 1 alin. (3) din Constituție, potrivit căreia normele în discuție ar impieta asupra activității Agenției Naționale de Integritate de a mai evalua și sancționa nerespectarea regimului juridic al incompatibilităților și al conflictelor de interese, în raport cu scopul inițial urmărit de către legiuitor, având în vedere jurisprudența sa în materie, precum și faptul că stabilirea standardelor de integritate constituie o chestiune de oportunitate care intră în marja de apreciere a legiuitorului, Curtea nu poate reține presupusa încălcare a acestor prevederi constituționale, întrucât considerentele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa menționată în susținerea obiecției nu se pot converti *de plano* în motive ce ar conduce la suprimarea dreptului constituțional al puterii legiuitoare de a adopta acte normative, mai ales dacă domeniul supus reglementării ține de probleme de oportunitate care intră în marja de apreciere a legiuitorului (a se vedea Decizia nr. 104 din 6 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 29 mai 2018, paragraful 94).

25. Astfel, există dreptul legiuitorului de a avea o marjă de apreciere în ceea ce privește stabilirea unor incompatibilități suplimentare celor prevăzute de textul constituțional pentru funcțiile și demnitățile prevăzute expres de Constituție sau de legile infraconstituționale sau, dimpotrivă, de a renunța la unele deja stabilite pe cale infraconstituțională ori de a opta pentru o adaptare a standardului de integritate, în funcție de anumite circumstanțe, desigur nu și pentru o eliminare a standardului de integritate, cu respectarea obligațiilor ce decurg din calitatea României de membru al Uniunii Europene, spre exemplu, cu privire la înființarea unei agenții pentru integritate și nicidecum obligarea legiuitorului la stabilirea unor incompatibilități, conflicte de interese sau proceduri de urmat; în acest context, prin prisma art. 148 din Constituție, legiuitorul este unul dintre subiecții ce garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării, iar legiferarea în această materie intră în această marjă de apreciere, în limitele constituționale în ceea ce privește identitatea constituțională, coroborată cu suveranitatea națională și cu obligațiile constituționale ce decurg din art. 11 și art. 20 din Constituție.

26. Prin urmare, având în vedere aceste argumente, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în raport cu prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție, este neîntemeiată.

27. În ceea ce privește critica raportată la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra unor prevederi parțial similare celor criticate în prezenta cauză, sens în care este Decizia nr. 456 din 4 iulie 2018, prin care s-a constatat, printre altele, că dispozițiile articolului unic pct. 5 (cu referire la art. 116¹) din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, potrivit căruia „*Faptele săvârșite de persoanele aflate în exercitarea demnităților publice sau funcțiilor publice ce determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate se prescriu în termen de 3 ani de la data săvârșirii lor, în conformitate cu art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”, sunt neconstituționale, fiind contrare art. 5 alin. (1) din Constituție, în componența privind calitatea legii.

28. Cu acel prilej, cu privire la termenul de prescripție, atașat perioadei pentru care se poate efectua evaluarea conflictelor de interese sau a incompatibilităților, Curtea, în jurisprudența sa, a

arătat că este în logica reglementării ca verificarea existenței împrejurărilor de natură să atragă un conflict de interese sau o stare de incompatibilitate să vizeze perioada în care persoana în cauză a deținut funcția publică (a se vedea Decizia nr. 449 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 18 august 2015).

29. Prin decizia precitată, Curtea a arătat că normele, regulile și termenele în care răspunderea civilă (delictuală, pentru fapta proprie), penală sau administrativă (disciplinară) este înlăturată, nemaiputând fi angajată, sunt reglementate de normele specifice acestor materii. Astfel, în materie civilă, care acoperă și sfera administrativă, se aplică termenul general de prescripție de 3 ani, prevăzut de art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, calculat în funcție de momentul săvârșirii faptei și, implicit, de legea aplicabilă. În materie penală, răspunderea pentru săvârșirea infracțiunii de conflict de interese, incriminat ca atare la art. 301 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (în prezent, în urma modificărilor legislative survenite în dinamica legislativă, art. 301 are denumirea marginală: *Folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane*), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, se prescrie în termen de 5 ani, conform art. 154 alin. (1) lit. d) din același cod.

30. Ca atare, față de cele prezentate, legiuitorul, prin normele criticate din legea dedusă controlului de constituționalitate, a dat eficiență celor statuate în jurisprudența Curții Constituționale.

31. Însă, având în vedere principiul general de drept potrivit căruia o normă juridică trebuie interpretată în sensul său pozitiv, generator de efecte juridice, modalitățile juridice de interpretare a unei norme legale trebuie să aibă în vedere nu numai litera, ci și spiritul legii, astfel încât rezultatul aplicării practice a normei juridice să fie cât mai aproape de finalitatea urmărită de legiuitor, care nu poate fi prezumat *ab initio* că își exercită rolul de legiferare în sensul negării atât a drepturilor și libertăților fundamentale consacrate de Constituție, cât și a principiilor constituționale, Curtea observă că textul criticat, astfel cum este formulat, nu respectă cerințele limbajului juridic consacrat.

32. Astfel, în limbajul normativ, aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni, iar dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat ori poate avea înțelesuri diferite, semnificația acestuia în context se stabilește prin actul normativ ce îl instituie, în cadrul dispozițiilor generale, sau într-o anexă destinată lexicului respectiv și devine obligatoriu pentru actele normative din aceeași materie.

33. Or, Codul civil, care cuprinde cartea a VI-a „despre prescripția extinctivă, decădere și calculul termenelor” și care este reglementarea comună în materie de prescripție extinctivă, la

art. 2.500 alin. (1), prevede că dreptul material la acțiune se stinge prin prescripție, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de lege, respectiv în termenul general de prescripție de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen (art. 2.517 din Codul civil), în timp ce textul criticat se referă la faptele săvârșite de persoanele aflate în exercitarea demnităților publice sau funcțiilor publice ce determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate ce se prescriu în termen de 3 ani de la data săvârșirii lor. Însă prescripția extinctivă este definită ca fiind acel mod de înlăturare a răspunderii civile, constând în stingerea dreptului material la acțiune neexercitat în termenul stabilit de lege.

34. Ca atare, nu se prescrie fapta, ci dreptul material la acțiune, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de lege, iar, corelativ, se înlătură și răspunderea juridică — civilă, administrativă sau penală, după caz — ca efect al prescripției dreptului material la acțiune, respectiv dacă Agenția Națională de Integritate nu a îndeplinit niciun act de întrerupere a prescripției, potrivit legii, răspunderea juridică nemaiputând fi angajată în condițiile depășirii termenului general de prescripție. Dacă, în schimb, conform art. 2.537 din Codul civil, prescripția se întrerupe printr-un act al autorității îndrituite prin lege în acest sens, devin aplicabile prevederile art. 2.541 din Codul civil cu privire la efectele întreruperii prescripției.

35. În acest context, Curtea constată că cele statuate prin Decizia nr. 456 din 4 iulie 2018 sunt aplicabile *mutatis mutandis* și prezentei cauze, chiar dacă Legea pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative nu face referire expresă la prescripția extinctivă reglementată ca atare de Legea nr. 287/2009 privind Codul civil.

36. Față de această împrejurare, Curtea constată că Legea pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative nu respectă normele de tehnică legislativă cu privire la conținutul și limbajul juridic al actului normativ. Raportat la utilizarea în cuprinsul prevederilor criticate a unui limbaj juridic normativ inadecvat, Curtea constată că textul criticat este deficitar din punctul de vedere al tehnicii legislative, ceea ce conduce la încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta privind calitatea legii.

37. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că dispozițiile Legii pentru completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea cuantumului și a plății cotizației anuale
de participare a României la Conferința de la Haga
de Drept Internațional Privat,
pentru anul financiar 1 iulie 2018—30 iunie 2019**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. I alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2015 privind aprobarea plății contribuțiilor Ministerului Justiției la organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, aprobată prin Legea nr. 332/2015,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cuantumul și plata cotizației anuale de participare a României la Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat, pentru anul financiar 1 iulie 2018—30 iunie 2019, în limita echivalentului în lei al sumei de 18.855,59 euro.

Art. 2. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se va calcula pe baza cursului de schimb leu/euro în vigoare la data efectuării plății.

Art. 3. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se suportă din bugetul Ministerului Justiției aprobat pentru anul 2018.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,
Sofia Mariana Moț,
secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 7 decembrie 2018.

Nr. 950.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2019

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 16 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Bugetul Trezoreriei Statului pe anul 2019 se stabilește la venituri în sumă de 134.717 mii lei, la cheltuieli în sumă de 73.923 mii lei, cu un excedent în sumă de 60.794 mii lei.

Art. 2. — Structura bugetului Trezoreriei Statului pe anul 2019 este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 7 decembrie 2018.
Nr. 952.

ANEXĂ*)

BUGETUL TREZORERIEI STATULUI pe anul 2019

					-mii lei-
Capitol	Subcapitol/ Paragraf	Titlu / Articol	Alineat	Denumire indicator	Program 2019
0	1	2	3	4	5
				VENITURI	134.717
				I. Venituri curente	134.717
				C. VENITURI NEFISCALE	134.717
				C1. Venituri din proprietate	130.468
31.09				Venituri din dobânzi	130.468
	01			Venituri din dobânzi aferente Trezoreriei Statului de la alte bugete	111.242
	02			Venituri din dobânzi aferente Trezoreriei Statului de la alte sectoare	12.204
	03			Alte venituri din dobânzi	7.022
35.09				C2. Vânzări de bunuri și servicii	4.249
				Amenzi, penalități și confiscări	500
	04			Majorări de întârziere pentru venituri nevărsate la termen	500
36.09				Diverse venituri	3.749
	50			Alte venituri	3.749
50.09				CHELTUIELI	73.923
				a) Clasificația funcțională	
				Partea a I a - Servicii publice generale	73.923
51.09				Autorități publice și acțiuni externe	14.464
				Autorități executive și legislative	14.464
	01			Autorități executive	14.464
55.09	01.03			Tranzacții privind datoria publică și împrumuturi	59.459
				b. Clasificația economică	
50.09				CHELTUIELI	73.923
51.09				AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACȚIUNI EXTERNE	14.464
				CHELTUIELI CURENTE	14.464
		01		Titlul II Bunuri și servicii	14.314
		20		Bunuri și servicii	14.314
		20.01		Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	14.314
			09	Titlul XI Alte cheltuieli	150
		59		Despagubiri civile	150
55.09		59.17		TRANZACȚII PRIVIND DATORIA PUBLICĂ ȘI ÎMPRUMUTURI	59.459
				CHELTUIELI CURENTE	59.459
		01		Titlul III - Dobânzi	59.459
		30		Alte dobânzi	59.459
		30.03		Dobânzi la depozite și disponibilități păstrate în contul trezoreriei statului	59.459
98.09				Excedent	60.794

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru aprobarea unor măsuri suplimentare de securitate pentru zborurile charter directe spre România, cu originea pe unele aeroporturi din state terțe

Având în vedere prevederile art. 3 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în securitatea aviației civile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 149/2012, coroborat cu concluziile privind evaluarea riscurilor pentru zborurile charter spre România, cu originea pe unele aeroporturi din state terțe, precum și prevederile art. 1 alin. (3) din Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.547/2013 privind delegarea de competență și desemnarea Regiei Autonome „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” ca organism tehnic specializat pentru exercitarea unor atribuții ce revin autorității competente în domeniul securității aviației civile, la nivel național, precum și pentru stabilirea unor măsuri necesare realizării acestei delegări de competențe,

în temeiul prevederilor pct. 1.4.5 din secțiunea a II-a a Programului național de securitate aeronautică*), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.193/2012, ale art. 4 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4 alin. (1) pct. 21 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare concluziile ședinței Comitetului tehnic de securitate aeronautică din data de 21.05.2018,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru zborurile charter directe spre România, cu originea pe aeroporturile cuprinse în anexa nr. 1, operate de către transportatorii aerieni români și/sau străini, se aplică măsurile de securitate suplimentare prevăzute în anexa nr. 2**).

Art. 2. — (1) Transportatorii aerieni, români și/sau străini, care intenționează să efectueze zboruri charter directe spre România, cu originea pe aeroporturile cuprinse în anexa nr. 1, vor transmite către Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” (AACR), cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operării, o cerere de intenție în acest sens, conform modelului din anexa nr. 3.

(2) Cererea de intenție va fi însoțită de Programul de securitate al transportatorului, cu toate anexele și, în plus, o detaliere a măsurilor de securitate aplicate pe aeroporturile din anexa nr. 1 de pe care se dorește operarea. Detalierea va cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- zonele de securitate existente la aeroport;
- controlul accesului;
- controlul de securitate al persoanelor, altele decât pasagerii, și al articolelor transportate;
- examinarea vehiculelor;
- supravegherea, patrularea și alte controale fizice;
- controlul de securitate al pasagerilor și al bagajelor de mână;
- protecția pasagerilor și a bagajelor de mână;
- controlul de securitate al bagajelor de cală;
- protecția bagajelor de cală;
- echipamente de securitate.

Art. 3. — Cererea de intenție prevăzută la art. 2 nu exclude completarea și transmiterea în termenele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 912/2010 pentru aprobarea procedurii de autorizare a zborurilor în spațiul aerian național, precum și a condițiilor în care decolarea și aterizarea aeronavelor civile se pot efectua și de pe/pe alte terenuri sau suprafețe de apă decât aerodromurile certificate, cu modificările și completările ulterioare, a formularului-tip al cererii pentru acordarea autorizațiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. c) și d) din Hotărârea Guvernului nr. 912/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Ca urmare a primirii cererii de intenție a începerii operării, AACR, prin structura cu responsabilități în domeniul securității aviației civile, va comunica solicitantului măsurile de securitate suplimentare prevăzute în anexa nr. 2, necesare a fi implementate pe aeroportul de origine cuprins în anexa nr. 1.

Art. 5. — Transportatorii aerieni români și/sau străini, care solicită operarea de zboruri charter cu originea pe aeroporturile cuprinse în anexa nr. 1 și destinația aeroporturile din România, își vor asuma implementarea măsurilor de securitate suplimentare din anexa nr. 2 prin semnarea unei declarații angajament, al cărei model va fi pus la dispoziția solicitanților de către AACR prin structura cu responsabilități în domeniul securității aviației civile.

Art. 6. — Transportatorul aerian va elabora o procedură proprie cu privire la modul de implementare a măsurilor stabilite prin anexa nr. 2, aplicate pe aeroporturile cuprinse în anexa nr. 1. Procedura constituie anexă la Programul de securitate al transportatorului aerian.

Art. 7. — (1) AACR, prin structura cu responsabilități în domeniul securității aviației civile:

a) verifică includerea măsurilor de securitate din anexa nr. 2 în programele de securitate ale transportatorilor aerieni, anterior emiterii de către AACR a autorizării operării zborurilor de pe aeroporturile menționate în anexa nr. 1;

b) efectuează activități de monitorizare privind implementarea efectivă a măsurilor de securitate din anexa nr. 2 de către transportatorul aerian.

(2) În urma activităților prevăzute la alin. (1) și în situațiile în care se justifică, AACR poate stabili, prin decizie a directorului general, măsuri suplimentare celor dispuse prin prezentul ordin, cu caracter temporar.

Art. 8. — Identificarea de către AACR a unor neconformități în aplicarea de către transportatorii aerieni, români și/sau străini, a măsurilor de securitate suplimentare prevăzute în anexa nr. 2, ulterior obținerii autorizării de efectuare a zborurilor charter directe spre România, cu originea pe aeroporturile din anexa nr. 1, poate conduce la retragerea dreptului de operare acordat prin autorizarea respectivă.

*) Programul național de securitate aeronautică nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Anexa nr. 2 se pune la dispoziția transportatorilor aerieni, la cerere, de către AACR, pe baza principiului nevoii de a cunoaște.

Art. 9. — În cazul apariției unor amenințări specifice pentru alte aeroporturi din state terțe, altele decât cele cuprinse în anexa nr. 1, sau dacă elementele care au stat la baza evaluării riscurilor care a fundamentat măsurile dispuse prin prezentul ordin se modifică, structura cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul AACR va proceda, în condițiile legii, la efectuarea unei noi evaluări de risc și, pe cale de consecință, la actualizarea anexei nr. 1.

Art. 10. — (1) Prevederile prezentului ordin sunt obligatorii pentru toți transportatorii aerieni și entitățile care trebuie să

aplice măsuri de securitate aeronautică și care intră sub incidența art. 1.

(2) Măsurile suplimentare prevăzute în anexa nr. 2 se comunică Comisiei Europene de către AACR.

Art. 11. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 12. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 22 decembrie 2018.

p. Ministrul transporturilor,
Mircea Florin Biban,
secretar de stat

București, 19 noiembrie 2018.
Nr. 1.780.

ANEXA Nr. 1

LISTA
aeroporturilor din state terțe pe care se aplică măsuri de securitate suplimentare

Nr. crt.	Statul terț	Aeroport/Cod OACI	Observații
1.	Egipt	Sharm el-Sheikh/HESH Hurghada/HEGN	
...

ANEXA Nr. 3

— Model —

CERERE DE INTENȚIE
cu privire la operarea de zboruri charter directe spre România, cu originea pe unele aeroporturi din state terțe

1. Numele, adresa, naționalitatea operatorului aerian și numărul de telefon/fax
(Name, address, nationality of the air operator and telephone/fax number)

.....

2. Indicativul OACI de 3 litere al operatorului aerian
(ICAO three letter designator of the air operator)

.....

3. Capacitatea aeronavelor (pasageri și/sau cargo)
(Passenger and/or cargo capacity of the aircraft)

.....

4. Punctul de intrare/ieșire FIR LRBB și ora (UTC), ruta de urmat pe teritoriul României
(Entry/Exit points FIR LRBB and UTC time, route to be followed over the Romanian territory)

.....

5. Aeroportul de origine și/sau ultimul aeroport de plecare înainte de intrarea în spațiul aerian al României și ora de decolare (UTC)
(Airport of origin and/or last airport of departure before entering the Romanian air space and UTC time of departure)

.....

6. Aeroportul din România și ora de sosire/plecare (UTC)
(Airport in Romania and UTC time of arrival/departure)

.....

7. Aeroportul de destinație și/sau primul aeroport de aterizare după ieșirea din spațiul aerian al României și ora de aterizare (UTC)
(Airport of destination and/or first airport of arrival after leaving the Romanian air space and UTC time of arrival)

.....

8. Data și/sau perioada de operare și ziua de operare
(Date and/or period and day of operation)

.....

9. Date cu privire la tipul (categoria) zborului/zborurilor sau scopul zborurilor
(Information regarding type/category of intended flights or purpose of flights)

10. Numărul de pasageri și/sau natura și cantitatea încărcăturii (tur/retur)
(Number of passengers and/or nature and amount of cargo to be taken on or put down)

11. Tehnică militară, armament și/sau alte materiale militare, aparatură fotografică și/sau senzori de înregistrare la bord
(Arms, ammunition and any other military supplies, taking photos, making films equipment or electromagnetic recorders on board)

12. Locul de îmbarcare/debarcare și/sau încărcare/descărcare a pasagerilor și/sau încărcăturii
(Place of embarkation/disembarkation of passengers and/or cargo, as the case may be)

13. Numele și adresa afretatorului și copie de pe contractul charter sau alt document similar (comanda charter, AWB etc.), copie de pe contractul de închiriere, dacă aeronava/aeronele este/sunt închiriată/inchiriate
(Name, address and business of charterer, copy of charter contract signed by the airline and the charterer or of a similar document, such as charter order, AWB, etc., copy of aircraft lease agreement, if applicable)

14. Numele și adresa agenției de turism sau ale tour-operatorului din România
(Name and address of the Romanian travel agent or of the Romanian tour operator)

15. Numele și adresa expeditorului și beneficiarului încărcăturii
(Name and address of the consignor and consignee of the cargo)

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.552/2017 privind componența Consiliului de etică și management universitar

În baza prevederilor art. 217 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere vacantarea a două poziții de membru în cadrul Consiliului de etică și management universitar ca urmare a solicitărilor de încetare a acestei calități,

ținând seama de necesitatea ocupării pozițiilor vacante în Consiliul de etică și management universitar și luând în considerare propunerile de numire pentru aceste poziții, formulate de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior prin Adresa nr. 5.762/ARACIS din 23.10.2018 și de către Ministerul Educației Naționale prin Nota nr. 516/DGIU din 14.11.2018, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.552/2017 privind componența Consiliului de etică și management universitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 975 din 8 decembrie 2017, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 punctul 2, litera b) va avea următorul cuprins:
„b) conf. univ. dr. ing. Flavius Mihai Frigură-Ilișă, Universitatea «Politehnica» din Timișoara;”

2. La articolul 1 punctul 3, liniuța va avea următorul cuprins:
„— prof. univ. dr. Luca Iamandi, Universitatea «Danubius» din Galați;”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 29 noiembrie 2018.
Nr. 5.611.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

